

der derimod er forbeholdt Ministeriet, er, at det kan lempe disse Forpligtelser i visse Tilfælde, og dette er ikke Absolutismens arbitraire Magt. Det vilde være Absolutismens arbitraire Magt, dersom man kunde undtage Noget fra Bestemmelserne om Syn og Oversyn, og selv afgjøre Spørgsmaalet, uden at Vedkommende kunde tage deres Tilflugt til Domstolene; men dette er jo aldeles ikke Tilfældet. Det Underlige er imidlertid, at Udvalget selv opretholder „Absolutismens arbitraire Magt“ i denne Sag, idet det ikke har Noget at erindre imod den Bestemmelse, at den, der er misfornøjet med Synet, kan henvende sig til Ministeriet, og at det da skal have sit Forblivende ved Ministeriets Bestemmelse. Heraf fremgaaer det Urigtige i at bruge dette Udtryk om de foreslaaede Lovbestemmelser.

Ordføreren: Med Hensyn til den ærede Ministers Ytringer maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad Udvalget i Motiveringen har udtalt med Hensyn til det første Punkt: „at det tilraaer at indskrænke den efter dets Mening altfor ubegrændsede vilkaarlige Magt, som Lovudkastet tilsigter at lægge i Ministeriets Haand, medens dog saa megen lades tilbage, som maa agtes fornøden for at gjøre det muligt for Ministeriet at forhindre, at den strenge Ret ikke bliver til Ubillighed i de enkelte Tilfælde“. Vi have altsaa villet forbeholde Ministeriet al den Magt, der er fornøden til at forhindre, at den strenge Ret ikke bliver til Ubillighed i de enkelte Tilfælde, og derfor have vi givet Ministeriet Ret til at lempe, Ret til at benaade med Hensyn til Enkeltheder, men vi have ikke villet, at Ministeriet skulde have Ret til aldeles at undtage Kirker fra Tilsynet efter denne Lov. Vi have derved ogsaa udtrykkelig havt til Hensigt at forhindre, at Regjeringen skulde kunne fritage sine egne Kirker fra dette Tilsyn; thi vi have fundet det i høi Grad anbefalelsesværdigt, at naar Loven udgives, saa skal den gjælde for alle Kirker, baade for Regjeringens og for Underaatternes. Jeg maa derfor vedblivende anbefale Udvalgets Endringsforslag.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til § 1:
Efter „Alle Kirker skulle være underkastede et aarligt Syn“ sættes Punktum; det Øvrige af Paragraphen udgaaer.

vedtoges med 23 Stemmer mod 16,

2) Lovudkastets § 1 med den vedtagne Forandring:

Alle Kirker skulle være underkastede et aarligt Syn.

vedtoges med 34 Stemmer mod 3.

3) Forslag af Udvalget til § 2:

§ 4de Linie indskrives efter „andre lignende Eiendomme,“: „dens mulige Kapitalformue og Gjæld,“

vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

4) Forslag af Udvalget til § 2:

§ 3 de 3 sidste Linier udgaae Ordene: „hvad Kirkens Tjender og andre lignende Eiendomme angaaer, Stiftsøvrigheden og navnlig Biskoppen, men derimod i de andre ovennævnte Henseender“, og istedetfor sættes: „Provsten ved“.

vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

5) Forslag af Udvalget til § 2:

Følgende ny Slutningsparagraf tilføies: „Naar en Kirke overgaaer til en ny Eier, bør denne derom gjøre Anmeldelse for Provsten.“

vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

6) Lovudkastets § 2 med de vedtagne Forandringer:

Ved enhver Kirke skal være en særlig af Stiftsøvrigheden autoriseret Protocol, i hvilken foranstaltes indført af Kirkeeieren en nøjagtig Angivelse af Kirkens Tjender, forbealte paa de enkelte Matrikelnummere, og dens andre lignende Eiendomme, dens mulige Kapitalformue og Gjæld, en i det Enkelte gaaende Beskrivelse af Kirken, samt en Fortegnelse over Kirkens Inventarium. De Forandringer, der i Aarenes Lov maatte foregaae i ovennævnte